

Norwegian
56-0923

Åndelig Adopsjon
Spiritual Adoption

23.09.1956
Jeffersonville, Indiana, USA

Av
William Marrion Branham

Dette heftet (tale) kan fritt bli reprodusert og gitt ut, men ikke solgt, da den er lisensiert under Creative Commons (av-nc-nd) ved www.CreativeCommons.org.

Åndelig Adopsjon

...Mange takk, Broder Neville. God morgen, venner. Jeg er så glad for å være her denne morgen, og å ha denne introduksjonen fra pastoren. Det var meget fint. Dere vet, når det tales om hester, dere vet, når han satte bissel på dem, så visste de at det kom arbeide. Vel, det er, jeg er bare glad for at Herren gjør oss til en arbeidshest, slik at vi kan arbeide. Vi er aldri, aldri for trette til å gjøre noe for Herren, om det faller på oss å gjøre det, selv om jeg er veldig trett i dag. Jeg har bare hatt en forferdelig tid de siste få dager.

² Da jeg dro til California, så måtte jeg reise med stolvogn. (Jernbanevogn – Red.) Og jeg skal fortelle dere, snakk om hump og bump! Hele veien dit ut, det tok femti tre timer å komme dit, og jeg kom dit klokken to på morgenen. Klokken fem måtte jeg stå opp og gå å preke et radiomøte. Deretter hos de Kristne Forretningsmenn, jeg måtte preke igjen i deres Internasjonale samling. Og så den samme ettermiddagen talte jeg ved et stort Baptist tabernakel, og deretter... den kvelden. Slik fortsatte jeg med å tale med få timers mellomrom, og til slutt endte vi opp mandag kveld i Angelus Tempel. Så tok jeg et tog klokken elleve, og det tok seksti fire timer å komme hjem. Så dere kan tenke, jeg kom tilbake i forgårs, og bare...

³ Og i går, så registrerte min hustru noen og femti telefoner, om å komme og be for folk. Bare i går morges var det noen og femti telefoner. Og ingen av dem var lokale. De var rikstelefoner, »Kan du komme til Florida? Kan du komme over *her*? Dette er Louisville.» De... Hvordan skal du kunne ta ut noe av disse femti tre telefoner for bare en morgen? Så dere kan forestille dere.

⁴ Og i går ettermiddag, fikk jeg se, blant noen av våre kjære elskede venner, hva en sydomsdjevel er. En ung mann som jeg pleide å kjenne for år siden, som var selve bildet på helse, en bryter av en kar. Han er nå omtrent på min alder, og man skulle tro at han var nitti. Han ligger døende ved Henryville. En venn av min gode Broder her, Broder Neville, var Kermit Spurgeon; hans far, en forkynner av Evangeliet, og en skolelærer, og en mektig fin mann.

⁵ Jeg gikk inn i hjemmet etter at Broder Neville hadde fortalt meg at gutten lå døende, og vi hadde det store privilegium å lede ham til Herren Jesus i går, for hans sjels frelse. Han hustru og jeg var enige om å be oppriktig for ham, etter at kreften hadde spist ham opp; fra hundre kilo, og ned til, jeg tvilte på at han veide tretti kilo. Så vi tror og holder fast, at Gud vil helbrede ham. Vi vet ikke hva som vil skje. Men en ting vet vi, at han har gått over fra døden til Livet. Og jeg kan tenke meg hva hans gamle stakkars blinde pappa tenkte da denne meldingen kom til ham, etter alle årene i bønn for ham. »Oppdra et barn

på den vei det skulle gå,» ser dere? Og jeg vet at han hadde det rette eksempel framfor seg.

⁶ Vi beveger oss derfra, ned til New Albany, til en fru Slaughter som bodde her ute, og doktorene hadde gitt henne å leve til klokken seks. Så det var veldig, veldig gripende, i å vente på, og forskjellige plasser.

⁷ En ung kar pleide å bo ved siden av meg her, han bare gikk omkring, en normal gutt, han arbeidet for Bell Telefon Kompani, omkring noen og tyve år gammel. Far til tre eller fire barn. Hans lille pike falt her forleden dag og brakk armen sin. Han begynte å få en nummen følelse i hånden sin; det lammet ham. De vet ikke engang hva som er galt med ham. Han ligger der ute.

⁸ Den ene tingen etter den andre, og sykdommer på hver hånd. Jeg er så glad at der er en vei ut av det. Jeg er så glad for at vi ikke behøver å bli her for evig. Er ikke dere? [Forsamlingen sier, »Amen.» - Red.] Hva ville vi gjøre om vi måtte leve i disse pesthus for alltid? Jeg er så glad for at der er en åpen dør. Denne jorden er bare et pesthus. Den... Så snart som vi tror at alt er fint, så kommer det noe annet, og så noe annet. Men jeg er så glad for at der er en vei ut; så glad for at Herren Jesus har kommet og laget en vei for oss, en vei til å unnsnippe.

⁹ Denne morgen fortalte min kjære avholdte Søster Cox at det kom noen, som vi spurte de lokale folk om å komme og bli bedt for, og kanskje kunne de ikke bli for mer en bare noen få minutter. Og så kunne jeg kanskje be for dem før møtet, hvis de måtte dra tilbake.

¹⁰ Og jeg tenkte, for resten av dem som ønsket å være, så ville jeg på en måte gjøre mitt budskap denne morgen noe kort, idet jeg er hes, og må dra øyeblikkelig til et annet møte. Så jeg... Ag Chicago møtet begynner neste lørdag.

¹¹ Jeg tenkte at timen har kommet for at denne del av landet burde motta et stort besøk, da vår edle broder Billy Graham, kommer til Louisville, den kommende uke. Han begynner på samme tid, her i Louisville, som jeg begynner i Chicago. Så jeg vil komme tilbake, jeg ønsker å møte ham personlig, mens han er her. Noen venner vil introdusere meg for ham. Jeg har vært rett i den samme by i utlandet, og mange forskjellige steder, men vi fikk ikke treffe hverandre.

¹² Jeg spør oppriktig denne menighet, og denne gruppe med mennesker som er samlet her denne morgen, om å ta dette møte på sitt hjerte, der i Louisville.

¹³ Jeg ønsker å si dette. Visste dere at 87% av alle alkoholholdige drikkevarer som blir drukket her i USA, kommer fra Louisville, Kentucky.

¹⁹³ Se hvilken vei? Til Jesus. Legene har mislykkes. Alle andre ting har mislykkes. Men, »Dette er Min elskede Sønn, hør Ham.» Hva sa Han? Han sa, »Bare tro.» Hvorfor? »Alle ting er mulig.»

Frykt ikke lille flokk, fra korset til tronen, Han gikk inn til Livet, Han dro helt alene;...?...

All makt på jord, all makt ovenfor, er gitt til Ham til Hans kjærlighets flokk.

¹⁹⁴ All makt, for sykdom, for alle ting, er gitt til Ham. Å...»Hør Ham, Bare tro!» Bare du tror, alle ting...

¹⁹⁵ Når alt sviktet; når doktoren sviktet, når alle ting sviktet, hva sa Han» Bare tro. [Tomrom på lydbåndet -Red.]

¹⁹⁶ Jeg antar der er noen hundre. Noen av dem kommer i rullestoler. En over her på en bære, på selve dødens rand.

¹⁹⁷ Deres elskede leger, menn som skjærer legemet fra hverandre, anatomien, og ser alle de ting som de kan, i deres viten, såprøver de å redde liv, men mange ganger så mislykkes de.

¹⁹⁸ Vi er så glade for at denne klare herlighetens Sky som hang over Ham sa, »Dette er Min elskede Sønn.» Når loven hadde sviktet, og rettferdigheten ikke kunne bli møtt, da sa Gud, »Hør Ham.» Og hva sa Han? »Alle ting er mulig dersom dere bare kan tro.» Hjelp Du vår vantro.

¹⁹⁹ Og som Evangeliets forkynnere, går vi nå for å salve de syke, for å legge hender på dem, idet innvidde mennesker i dette tabernakel slutter seg til i bønn. Gud velsigne våre bestrebelser, og helbred de syke, vi spør om det i Jesu Navn.

²⁰⁰ Med våre hoder bøyd i bønn nå, om forsamlingen stille synger Bare du tror. Broder Neville vil salve. Jeg vil legge hender på de syke.

²⁰¹ Kjære Himmelske Far, friskt fra bak plattformen, hvor jeg står mellom død og liv, mellom synderen og dom...?... og viser dem veien til å unnsnippe. Jeg kaster det bak dem nå, og legger hendene på denne syke kvinnen. Og som de kjære står, og ser over hit. Ikke en ting kan hjelpe nå, foruten Deg. Jeg legger hender på henne, som Du har innviet...

landet omkring der oppe med mirakler og Guds gjerninger. De har helbredelsesmøter og alle ting. Det Lutherske seminar.

¹⁸⁵ Å, jeg kunne synge til mitt hjertets tilfredshet! Hvorfor? Når du tørster og hungrer!

¹⁸⁶ Denne stakkars, lille kvinnen som ligger der, døende av kreft, sannelig hungrer og tørster hun, denne morgen, for at Gud skal helbrede henne. Og mange av dere sitter der med hjertetrøbbel. Så sikkert. Dere kommer til å dø om ikke Gud helbreder dere. Der er mange med andre lidelser, som er meget ille. Men, venn, ikke se etter rettferdighet; du kan ikke betale for rettferdighet. Ikke se etter loven, for loven kan ikke holdes. Men se etter Jesus, for Han er Den som gjenløste deg. Og gjennom tro på Hans Navn, kan dere bli gjort friske denne morgen.

¹⁸⁷ Og hvis Gud ville sende ut 70 Lutheranske forkynnere for å preke Evangeliet, med dåpen i den... ved å legge hender på. Jesus sa, da Han ga oss vår krigføring... Slik som med von Winkelried, som sa, »Kjemp med hva vi har.» Her er hva Han (Jesus) sa, »Disse tegn skal følge dem som tror. I Mitt Navn skal de kaste ut onde ånder, eller demoner. De skal tale med nye tunger. Og om de blir bitt av en slange, så skal det ikke skade dem. På de syke skal de legge sine hender, og de skal bli friske.»

¹⁸⁸ Se på den store utskjæringen jorden rundt, som Evangeliet fortsetter. Og Adams sønner, som har tatt opp Herren Jesu Kristi nåde, de kjemper sin vei gjennom, og skjærer en linje gjennom fienden nå. Og vi tar bare hva vi kan.

¹⁸⁹ Og som dere friske mennesker, denne morgen, som setter pris på god helse, husk på disse som vi ber for dem.

¹⁹⁰ Jeg vil spørre om de syke vil danne en linje over på *denne* siden, over her til høyre for meg. Og hvis de eldste ville komme og hjelpe dem, om dere vil. Jeg spør forkynnere av Evangeliet, om de vil stå her, nær til, og be.

¹⁹¹ Ikke dra hvis du ikke er nødt til det. Vi ønsker å ha et nytt alterkall, i løp av en liten stund, så snart som vi kan. Møtene slutter ikke, med dette helbredelsesmøtet.

¹⁹² Dann en linje oppe på *denne* siden. Vi skal spørre Broder Neville, vår kjære elskede broder, om han vil gjøre som vi pleier. Hvis de kan...Gud velsigne deg, søster. Hva var det? [Tomrom på lydbåndet – Red.]

Bare du tror, bare du tror, allting er mulig, bare du tror; Bare du tror...

87%. Visste dere at omtrent 90% av all tobakk og ting kommer fra Kentucky Louisville. Visste dere at det er Satans sete. Så sikkert at det er.

¹⁴ Et av de hardeste steder som finns i verden, er denne beliggenheten rundt her, som bryter i stykker for Herren Jesus. Hvor mange har ikke gått ned i tårer, idet de prøvde å åpne opp dette området, disse byene, for Herren Jesus! Se, Erickson, alle disse som dro ut, de til og med gråtende, hvordan de prøvde og prøvde og prøvde. Til og med John Sprool ble ødelagt, her ved Glory Barn, idet han prøvde å gjøre sitt beste for og åpne opp tingen for Herren Jesus. Og hvordan andre har stått på plattformen, gjennom disse byene, de har prøvd, og de kunne ikke åpne dem for Herren Jesus.

¹⁵ Jeg tror at Billy Graham er til min mening en av de beste kjente menn som er i verden i dag, i religion. Selvfølgelig har vi biskoper og erkebiskoper. Men til min mening er han en Evangelieforkynner, en Guds mann. Så jeg tror at han... Som Kristne krigere, la oss legge våre hjerter sammen, og be for det møtet, som aldri før. Og spør Gud, at han på en eller annen måte, vil gi oss sjeler, og bryte ned Satans sete, slik at de kan stenge enhver spritfabrikk og brenne opp tobakksfabrikkene, og fylle opp kirkene og ha en ekte gammeldags utgytelse av den Hellige Ånd. Må Herren velsigne!

¹⁶ Jeg har noe litt annerledes, litt uvanlig for å begynne med. Min broder har en liten en her som de ønsker og innvie til Herren. Og jeg tror at vi vil gjøre det før vi ber for de syke, om Gud vil. Og hvis Søster Gertie vil komme til pianoet, og alle disse som har små babyer...

¹⁷ I Bibelen er vi lært at... Mange mennesker kaller det å døpe dem, de skvetter vann på dem, og kaller det for en »barne» dåp. Vel, det er i orden. Ja. Det skader ikke barnet, og jeg er sikker på at det er all right. Og andre, de har andre måter som de gjør det på. Men vi, vi liker alltid å gjøre det så nære vi kan, til å stå med den Bibelske måte å gjøre det på. Og der er ingen steder i Bibelen hvor de noen gang gjorde det, med barn. Vel, i det Gamle Testamentet, så omskjærte dem

¹⁸ Jeg lurar på om et par av de eldste vil flytte søsteren en liten bit ned på siden her, om dere vil, til vi har hatt innvielsen; søsteren som er på båren her, dersom du ikke har noe imot det Søster kjære?. Det er bare for en liten stund. Og vi...

¹⁹ I det Gamle Testamentet, så omskjærte de babyen. Og i... De omskjærte babyen.

²⁰ Og den eneste måte som de gjorde det på i det Nye Testamentet, var å bringe de små til Herren Jesus, og Han tok dem opp i Sine armer, og velsignet dem. Han sa, »La de

små barna komme til Meg, og hindre dem ikke, for Himlenes Rike hører slike til.»

²¹ Dersom der er en annen mor her, som har sin lille baby som de ønsker å innvie til Herren, så vil vi være glade for og gjøre det nå. Må vi nå...aktpågivende.

²² Hva er den lille fyrens navn? [Faren sier, »Robert Lynn.» - Red.] En liten gutt, Robert Lynn. Du og du, det er veldig fint. Dette er... Jeg tror at dere har adoptert babyen...?...

²³ Dette viser en mors hjerte til et barn. Og i å tenke på dette, disse som ikke har noen barn, som likevel ønsker å oppdra et, de har adoptert denne lille. Er dere klar over at vi er alle adopterte barn? Gud så elsket oss, at Han adopterte oss ved Sin Sønn, Jesus Kristus. Vi er alle adopterte barn. Og husk, slik som faren og moren tenker om denne lille som ikke hadde noe hjem å gå til, så har de gitt det et hjem, til å oppdra og ernære det. Vi hadde ingen hjem og gå til, og Gud ga oss et.

²⁴ Det er et adoptert barn. Hans navn er Robert Lynn Branham; et veldig pen liten baby. Skal vi bøye våre hoder nå.

²⁵ Vår dyrebare Himmelske Far, som i fordums tid, hvor mange fedre og mødre som løftet deres små inn i Dine hender! Og Du har sagt, »La de små barna komme til Meg, og hindre dem ikke, for Himlenes Rike hører slike til.» Og denne lille, som ikke hadde noe hjem, har blitt gitt til et hjem, og Du har gitt kjærlighet i deres hjerter for denne babyen.

²⁶ Og Far, vi ber om at Du vil velsigne denne mor og far, som de oppdrar barnet. Må det bli oppdratt i et bønnens hjem, og bli lært til å gå på møter, og leve for Herren Jesus. Velsign det, kjære Himmelske Far.

²⁷ Om Du var her på jord, i et kroppslig legeme slik vi står denne morgen, så ville de ha gitt babyen inn i Din arm. Men Du har gått til Himmelen, og Du har innviet oss til å bære tjenesten inntil Din gjenkomst. Og, Far, som min egen blodsbror plasserte denne baby i mine hender, så gir jeg den til Deg i Kristi Navn. Velsign dette barnet og må det leve og bli sunn og frisk, og vokse opp til å bli Din tjener. Velsign faren og moren, i hjemmet. Vi gir det til Deg, i Herren Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁸ Velsigne deg, Agness, bli en ekte mor; og du Jesse, en virkelig far til denne baby. Og må Gud velsigne dere i deres bestrebelser. Må Gud være med dere.

²⁹ God dag, hvordan står det til? Hva er babyens navn? [En søster sier, »Robert Darrel.» - Red.] En Robert til. Vel, det er fint. En Robert Darrel.

¹⁷⁵ Jeg fortalte dere hvordan denne Lutherske mannen, der oppe, skrev meg et slikt brev og fordømte meg, og sa, »En mann som forkynner til folket,» slik jeg gjorde, »og vil si at djevelen ikke kan helbrede,» og så videre. Og jeg svarte ham så mildt som jeg bare visste om.

¹⁷⁶ Han skrev et brev tilbake, og sa, »Jeg ønsker å møte deg på Forretningsmennenes Stevne.»

¹⁷⁷ Og jeg spurte Broder Moore om han ville gi ham en plass. Han sa, »Ja.»

¹⁷⁸ Og de tok meg ut til det Lutherske seminar, og hadde en middag der, med alle studentene og lærerne. Og dette var domprosten; han satt ved siden av meg. Vi hadde middag sammen. De var Tyskere. De hadde laget en stor middag. Og damene ventet på oss, og så videre. Og da middagen var over, så sto denne domprosten fra den Lutherske fakultet opp og sa, »Broder Branham, jeg fikk deg ut hit for en hensikt.» Han sa, »Og det er, at vi ønsker å finne Gud ved dåpen i den Hellige Ånd.» Jeg så på ham; så på Broder Moore. Og Broder Moore så på meg. Han sa, »Jeg kritiserte deg, og jeg er lei meg.» Han sa, »Broder Branham, du har rett, og jeg ber deg om å tilgi meg. Nå ønsker vi dåpen i den Hellige Ånd.» Han sa, »Vi har sett en masse med å sparke over stoler, og rive i stykker ting, men,» sa han, vi ønsker den ekte Hellige Ånd.»

¹⁷⁹ Jeg sa, »Tror dere?» Han sa, ..jeg sa, »Hva med det Lutherske seminar...Hva med det Lutherske seminar?»

¹⁸⁰ Han sa, »Vi bryr oss ikke med det Lutherske seminar. Vi vil ha Kristus.»

¹⁸¹ Og Bob Schuler og dem, utgiveren av Christian Herald hadde nettopp mottatt den hellige Ånd, en kjær venn av Billy og dem. De brødrene er hungrige etter den Hellige Ånd. Så sa jeg...

Han sa, »Er Det for Lutheranere?»

Jeg sa, »Der er for, »Hver den som vil, han komme.»

Han sa, »Hvordan kan jeg få Den?»

Jeg sa, »Er dere virkelig oppriktige?»

¹⁸² Han sa, »Ja, Broder Branham, (det er vi,) fra dypet av våre hjerter.»

Jeg sa, »Hva med dere studenter?»

¹⁸³ Hver hånd gikk opp, og tårer rant ned deres kinn. »Vi vil ha Jesus.»

¹⁸⁴ Jeg sa, »Ta bort tallerkene deres. Ta benkene deres og skyv dem over mot veggen.» Hver mann gjorde det, rundt omkring. Jeg sa, »Knel ned og vend ansiktene deres mot veggen, og begynn å spør Gud om den Hellige Ånd.» Jeg fikk Broder Moore til å stå og be. Jeg gikk og la hendene på hver og en, og alle 72 studentene, og domprosten, mottok dåpen i den Hellige Ånd. De rystet hele

Det finns en Kilde fylt med Blod, Trukket fra
Emmanuels årer, Og syndere i denne flod, mister
alle sine skyldige flekker...

¹⁷⁰ Jeg skal spørre dere om noe akkurat nå. Hvor mange føler at dine synder
er under Blodet? Vil dere bare løfte deres hender. »Jeg tror nå at Gud tilgir
meg, og jeg...jeg er Hans barn.» Du verden!

Den døende tyv gledet seg over å se Den Kilden på
sin dag.

Han var døende. Og han gledet seg over å se Kilden på sin dag.

Der kan også jeg, slik som han, vaske bort alle
mine synder.

¹⁷¹ Mens vi synger dette verste, og slår an koret, så vil jeg at dere skal
håndhilse på noen som sitter nær deg. Si, »Gud velsigne deg Kristne broder og
søster,» hvem enn det er. La oss synge til herren nå. La oss først løfte våre
hender, hvis vi kan, og synge, »Den døende tyv...» først koret, og så
håndhilse.

Den døende tyv gledet seg å se...

Far, vi tilber Deg nå.

Kilden på sin dag; Og der må også jeg slik som
han, vaske bort alle mine synder, vaske bort alle
mine synder.

Ta enn annen i hånden nå.

Og der...få vasket bort alle mine synder.

¹⁷² Hvor glade vi er i dag, som Kristne troende, som medborgere av
Kongeriket, for at Gud har vasket bort alle våre synder, og gjort oss til nye
skapninger i Kristus Jesus. Er dere glade for Herren? [Forsamlingen sier,
»Amen.» - Red.] Vidunderlig!

¹⁷³ Husk venner, det vil være møte her igjen denne kveld. Gud velsigne dere.

¹⁷⁴ Jeg tok litt lenger tid, denne morgen, enn jeg hadde tatt sikte på. Jeg har
en avtale nå med en gang, rett etter møtet. Jeg hadde tatt sikte på å få møte
noen av dere kjære venner. Jeg lurte på om det kunne være mulig å utsette det
til jeg kommer tilbake for møtet i kveld. Fordi, jeg bare...jeg trodde at jeg
skulle være ferdig omkring klokken elleve, og nå har vi... Hvor mange er det
som skal bli bedt for? La oss se deres hender gå opp, over alt. Vi har en stor
forsamling å be for.

³⁰ Og hva er ditt navn? [Søsteren sier, »Robertsen.» Red.] Du er en junior.
[»Ja.»] Og ditt etternavn? [»McCloud.»] McCloud. [Tomrom på lydbåndet.
Broder Branham ber for innvielsen av babyene.]

Bring inn nekene, bring inn nekene, vi skal komme
jublende og bringe inn nekene.

Så om morgenen, så om kvelden, så ved middagstid og
ved duggvåt kveldstid; Vi skal komme jublende, å bringe
inn nekene.

Bring inn nekene, bring inn nekene, vi skal komme
jublende og bringe inn nekene; Bring inn nekene,
bring inn nekene; vi skal komme jublende og bringe
inn nekene.

³¹ Vel, det er fint. Bring inn kornnekene, det er hva fedre og mødre gjør;
bringer dem til Herren Jesus.

³² Søsteren som ligge på båren ser ut til å være den dårligste av alle, så langt
som vi kan se. Hun er på en bære. Og vi ville... Hvis det er noen... Hun
ønsker å vente noen få minutter, for å høre Budskapet, før hun blir bedt for.
Jeg tror det er veldig, veldig fint. Dersom der er noen her som ikke kan vente,
som ønsker å dra, og dere vil bli bedt for nå, så vil vi være glade for å gjøre
det, hvis dere bare vil løfte opp din hånd. Hvis ikke, så vil vi ha et helbredel-
sesmøte øyeblikkelig etter...et kort budskap; slik at vi slutter samtidig med
søndagsskole klassen. Ja vel. Vi vil lese Skriften og ha Budskapet, og ta vår
tid i bønnelinen.

³³ Og før vi begynner, så vil jeg at alle dere som er friske denne morgen, skal
huske på de som er syke, fordi vi må be for hverandre.

³⁴ Jeg var så glad da jeg kom til California her forleden, og i å gå inn i disse
tabernaklene hvor de prøvde å nå ut. Og ved Clifton's sto de nedover et helt
bykvartal, de ønsket bare å vitne. De sa, »Broder Branham, jeg hadde kreft. Du
ba for meg. Jeg... jeg var blind. Jeg var *dette*.»

³⁵ Det var som å gå nedover gaten, og en slik følelse! Jeg tenkte, »Gud, hva
vil det bli når vi krysser over og kommer til den andre siden? Der vil de være
samlet i ti tusentalls, stående der.» Og for en vidunderlig ting det vil være på
den tiden! Da vil ikke våre små trettende anstrengelser bety så mye. Nå holder
vi på til det ser ut som vi ikke kan holde på stort lenger, og (vi) er nesten
utslitt og kanter over.

³⁶ Og Satan kommer gående og sier, »Hva er vitsen med det? Hva er det du
gjør det for?» Du verden!

³⁷ Men så tenker på en slik ting som det, det forandrer det alt sammen. Det gjør... Det gjør tingene annerledes.

³⁸ Før vi nærmer oss Ordet, skal vi be igjen for bare et lite øyeblikk.

³⁹ Vår Himmelske Far, det er med et takknemlig hjerte at vi kommer til deg. Virkelig, Herre, Du kjenner til hvert menneskets personlighet. Og hvor svak og skrøpelig han er, og hvordan han er uten styrke. Og (med) en slik unnskyldning som en...en av Dine tjenere, (om) et menneske. Men, Herre, Du ved Din nåde har kalt oss til å være Din tjener. Og vi er bevisst, denne morgen, om vår uverdighet, og vi spør om Du vil akseptere oss, Far, i dag, og salve med den Hellige Ånd, og tale til oss de trøstende Ord som Du har talt i Ditt Hellige Ord her. Vi ber om at den Hellige Ånd vil ta hvert Ord rett til hjertet, akkurat hvor det trenger å være, og må det der forankres og vokse frem til et stort gledens frelsestre. Gi det Far.

⁴⁰ Helbred de syke og trengende. Vi vet at de sitter her. Mange har kommet mange mil, og overnattet på hoteller og ting, og ventet på anledningen til å bli bedt for. Vi er så glade for dette store privilegiet Herre, å vite at Du er her for å helbrede de syke.

⁴¹ Gud, en av de sykeste vi kjenner til, er den syndesyke mann og kvinne. Jeg ber, Himmelske Far, denne dag, at Du vil, på en spesiell måte, salve i dag, og frelse den fortapte. Må enhver fortapt mann og kvinne, komme mildt til Din nådes Trone og bli frelst. Vi spør om det i Kristi Navn. Amen.

⁴² Må Herren legge til Sin velsignelse til lesingen av Hans Ord som vi går inn i Det. Jeg har alltid vært en stor troende på Ordet. Her, for noen få kvelder siden, så talte jeg om... om profetene som dro opp for å profetere. Men Mika... etter at fire hundre profeter sto som en mur. Likevel, så sa Josafat, »Er der ikke en til?» En til, etter at fire hundre hadde gitt Ordet? Men Mika sto med Guds Ord. Han visste at der var noe galt.

⁴³ Så lenge som vi hører noe utenfor Guds Ord, så vet vi at det er noe galt. Det lyder ikke riktig. Jesus sa, »Mine får kjenner Min røst, en fremmed vil de ikke følge.»

⁴⁴ Takk, for bønnen der ute, for vekkelsen ved Angelus Temple. Den første kvelden der... Det rommer bare fem tusen fem hundre (mennesker.) De slapp inn seks tusen, og brannkonstabelen lukket dørene 1½ time før jeg kom dit, ved Angelus Temple. Og hvordan vår kjære Herre Jesus frelste de fortapte og helbredet de syke! Det var vidunderlig. Og neste dag...

⁴⁵ Vår lille Søster Hicks, som pleide å være en Søndags-skole lærerinne her, jeg møtte henne, hennes barn og hennes mann. Og jeg møtte Broder Ben Bryant og alle disse som dro fra dette tabernaklet her ute, til vesten, for å ha

bryte fiendens rekke. Jeg vil bryte syndens rekke. Jeg vil bryte sydommens rekke. Følg Meg og kjemp som best du kan, for jeg vil lage et hull gjennom dem, og våre hjem vil bli bevart til Evig Liv.»

¹⁶⁴ Er du en fremmed borte fra Gud? Bare løft opp dine hender, en...Gud velsigne deg lille fyr. Noen andre som aldri har løftet deres hender, som vil løfte dem, og si, »Husk på meg, Broder Branham, i dag. Jeg ønsker å komme til Kristus nå. Jeg...» Gud velsigne deg, søster.

¹⁶⁵ »Jeg ønsker å komme til Kristus nå, for å bli skjært av Hans maskin. Noe berørte mitt hjerte denne morgen. Jeg har blitt rystet nede på innsiden av meg. Jeg har vært her tilbake med verdslige tilbøyeligheter, hvor skitt og søle fra denne verden har avdekket...har dekket meg til. Men Evangeliet, i dag, har avdekket meg, og jeg står skyldig framfor Gud, og jeg vet det. Jeg vil at Gud skal ta meg som en stein, i dag, og hugge meg ut, og gi meg en bekjennelse av Herren Jesus og den Hellige Ånd, og plassere meg inn i Hans Kongerike. Jeg ønsker å bli avdekket i dag. Og som jeg er avdekket, så ønsker jeg å bli saget og satt inn i Hans Kongerike.» Vil du løfte din hånd til ham, før vi har bønnfor...for synderen? All right.

¹⁶⁶ Der er fire eller fem hender som var oppe. Jeg skal be for dere. Vi har ikke, kanskje, en måte å lage et alterkall, kanskje om dere venter noen få øyeblikk. Jeg skal...Etter bønnen for de syke, så vil jeg ha dere her oppe også. Men jeg skal be for dere nå, at Gud vil gi noe spesielt til dere på denne tiden.

¹⁶⁷ Vår Himmelske Far, det er skrevet i Ditt Hellige Ord, ifølge skriftene til Din skriver, St. Matteus, det 5te kapittel og det 24de vers, »Den som hører Mine Ord, og tror på Ham som har sendt Meg, har evig liv; og skal ikke komme til dom, men er gått over fra døden til livet.» (Joh. Evg. 5:24? - Red.)

¹⁶⁸ Hør Din tjeners ydmyke og svake bønn, for hver av disse som løftet sine hender. Du sa, »Ingen kan komme uten at Min Fader drager ham.» Og Du har draget denne morgen, og de har hørt, og de har løftet sine hender. »Tro kommer av å høre, og å høre Ordet.» Jeg takker Deg for dem i dag. Jeg ber om at Du vil hellige enhver troende. Fyll disse som har hungrige hjerter med den Hellige Ånd, som har tømt ut verden, denne morgen, og som ønsker å bli frelst som en tilpasset stein i Mesterens Bygning. Vi spør om det i Kristi Navn. Amen.

¹⁶⁹ Føler dere det ikke annerledes? Tar ikke den Hellige Ånd Guds Ord som en skurekost, og bare skrubber ut de ting som er av verden? Så føler du deg ny. La oss synge denne herlige gamle hymne en gang til, til Guds ære. »Det finns en Kilde fylt med Blod, trukket fra Emmanuel's årer.» Alle sammen nå. All right.

skammelig feile, hvor god han enn måtte være. Men, denne morgen, la oss vende våre blikk, la oss vende våre øyne (bort) fra menighetenes og organisasjonenes lover, og fra doktorens kontor, så gode som de alle er, og la oss høre denne Røsten som kommer fra Skyggen som overskygger oss denne morgen, »Dette er Min elskede Sønn; hør Ham.»

¹⁵⁷ Kjære Himmelske Far, så ydmykt som Kristne kan nærme seg, så kommer vi på vegne av de fortapte og trengende. Ta disse ord, i dag, og, å, Hellige Ånd som leder Menigheten, lær opp Dine barn til Gud, i dag. Mange har kanskje falt langs veien, og ikke kjenner Guds vei lenger. De har blitt formørket, deres håp har sviktet. Men må de få øye på Golgata igjen, hvor Du fanget de brennende piler fra dødens fiende, sykdommens fiende, sorgens fiende, hele menneskehetens fiende. Der tok Du det på ditt bryst, og brøt veien. Og ned gjennom den mørke skyggen denne morgen, ser vi vårt Hjem i Herligheten.

¹⁵⁸ Som von Winkelried sa, »Bakom fjellet er der et hjem, de venter på meg, men de vil ikke se meg mer.»

¹⁵⁹ Men Jesus, Du sa aldri, »De vil ikke se Meg mer.» Du sa, »I Min Faders hus er der mange rom. Jeg skal gå og få et klart, og komme og hente dere, og ta dere til Meg Selv.» Hvor vi respekterer den galante død til Winkelried; men han var et menneske, han kunne bare dø, og etterlate seg. Men Du kom for å dø og gjeløse, og bringe oss, ikke fra våre kjære, men til våre kjære; ikke fra våre hjemmen til vårt Hjem. Skjær en linje gjennom dødens mørke, slik at vi kan se over dalen til hvor Guds velsignelser ligger.

¹⁶⁰ Og nå i dag, kjære Far, om der er noen av Dine barn som Du har sprengt ut med Evangeliet, fra livets steinbrudd og har begjært å forme dem, og har skjært på dem denne morgen, og hugget dem, saget av deres vaner og deres onde tanker, og deres baktalelse og frafall. Og nå ønsker Du og plassere dem igjen, og passe dem inn i bygningen. Vil Du tale til deres hjerter akkurat nå?

¹⁶¹ Og mens vi har våre hoder bøyd, er der noen barn her, i dag, som har kommet bort fra veien, eller kanskje aldri har kommet til veien? Men du føler, i dag, at du ville like å bli inkludert; du ville ønske å være en stein som passer inn i Guds bygning? Vil du reise din hånd til Kristus og si, »Kristus, skjær av min verdslighet.»

¹⁶² Gud velsigne deg der tilbake, unge fyr. Gud velsigne deg unge dame. Gud velsigne deg sir. Gud velsigne deg min søster. Gud velsigne deg. Noen andre?

¹⁶³ Med dere hoder bøyd, som vi venter på den Hellige Ånd og dere får vite om dere har sviktet Gud eller ikke. Sviktet du i å gå når din store Seierherre sa, »Kom, følg Meg. Ta opp ditt kors, fornekt deg selv, kom etter Meg. Jeg vil

fellesskap der ute. For en vidunderlig gjenforening det var, å få se dem alle igjen!

⁴⁶ I det 17de kapittel av Matteus Evangelium, for bare å lese, denne morgen. Jeg ønsker bare å lese en del her for en tekst. Og må Herren gi oss sammenhengen i Ordet.

...Seks dager deretter tok Jesus med Seg Peter, Jakob og hans bror Johannes, og førte dem opp på et høyt fjell hvor de var for seg selv.

Og Han ble forklaret for dem. Hans åsyn skinte som solen, og Hans klær ble hvite som lyset. [* gresk: metamorfoo.]*

Og se, Moses og Elias viste seg for dem og snakket med Ham.

Da tok Peter tok orde og sa til Jesus: »Herre, det er godt at vi er her. Hvis Du vil, så la oss lage tre løvhytter her, en til Deg, en til Moses og en til Elias.»

Mens han fremdeles snakket, se, da kom en strålende sky og skygget over dem. Og plutselig lød det en røst ut av skyen, som sa: »Dette er Min Sønn, Den elskede, i Ham har Jeg velbehag. Hør Ham!«

⁴⁷ Må Herren legge til Hans velsignelse til lesingen av Hans Ord.

⁴⁸ Noen ganger så møter Gud (frem) i forskjellige rådsforsamlinger til mennesker. Gud har alltid elsket å ha rådsamling med mennesker. Og mange ganger, i det Gamle Testamentet, kan vi gå tilbake å finne hvordan Gud møttes med mennesker. Og uansett antall, så møter Gud med mennesket. En gang møtte Han fem hundre. Og Han møtte med sytti. Og Han møtte med tolv. Han møtte med tre, og Han møtte med bare en. Uansett antallet i rådsforsamlingen, så elsker Gud å møte med mennesket.

⁴⁹ Og selv om menigheten denne morgen ikke er så stor i antall, som mange katedraler i dag, så vil Gud være tilfreds i å møtes med oss. For Han sa, »Hvor to eller tre er forsamlet i Mitt Navn, der vil Jeg være i deres midte. Om to eller tre vil samles i Mitt Navn, midt iblant de to eller tre vil Jeg være.»

⁵⁰ Vi kunne bruke timer, ved den Hellige Ånd, til å grave inn i denne teksten, og plassere bildet her i dag. Ja, jeg ville si uker. Den har vært gravd i for år, og, likevel så har ikke halvparten blitt avdekket av denne forunderlige tekst, og kanskje vil det aldri heller.

⁵¹ Fordi, Guds Ord er ikke som et menneskes ord. Et ord fra et menneske har en bestemt betydning, eller uttalelsen og tiden det ble gitt i. Men Guds Ord har en Evig betydning ned gjennom tidsaldrene som Det strømmer videre. Hver generasjon kan ta opp det samme Ord, fordi Det er inspirert, Evig, evigvarende, og en uavtagelig erklæring fra Gud. Uansett om Det er... Hvis apostlene leste det på deres tid, så betydde Det noe for dem; som Wesley leste på sin tid, og Luther på sin tid, og Calvin på sin tid. Og likevel, i dag, så er Det like så strålende og klart, og har like så mye virkning som Det hadde for dem på selve den dagen Det ble talt, fordi Det er Guds Ord.

⁵² Våre ord bare sier, »Johannes, kom over til mitt hus, jeg bli glad for å se deg.» Det er våre ord, og det betyr bare, »Johannes, kom over til vårt hus.»

⁵³ Men når Gud taler, så er det Evig. Det lød fra selve åndedrettet til den udødelige evigvarende Skaper Selv. Så derfor er det ingen måte til noen gang å finne den fulle mening med enhver Guds fremstilling. Det er for hver tidsalder, og hver generasjon.

⁵⁴ I denne sak som vi har her framfor oss denne morgen, var Gud som talte til tre enkeltmennesker.

⁵⁵ Nå, *Tre*, er Guds utvalgte nummer for, »Fullkommen- het.» Gud valgte tre, og (tallet) tre er Guds nummer for »fullkommenhet.» Syv er Hans nummer for »tilbedelse.» Femti er Hans nummer for, »Jubileum.» Tallet førti er Hans nummer for, »fristelse.» Og tre er Hans nummer som Han valgte til å gå opp, denne dag.

⁵⁶ Tre er nummeret for fullkommenhet, det er, at Gud er feilfri; den Ene sanne, Evige Gud er fullkommengjort i tre ordninger av Hans Guddoms manifestasjon: Fader, Sønn Hellig Ånd. Det betyr ikke at der er tre forskjellige individuelle guder. Men der er en Gud representert i de tre. Gud er ikke tre. Gud er en. Der er tre manifestasjoner av Hans Guddom, som betyr tre guddommelige tidsordninger på jord som fullkommengjør den ene, sanne, levende Gud.

⁵⁷ Han kom tilsyne for Abraham (Moses? Red) i den brennende busk, og ledet Israels barn, i Guds navn, Faderen, som var et Lys som hang over tabernaklet, og som ledet dem på reisen deres. Gud, Faderen. Og Faderen, for å kunne bringe forlikelse mellom Gud og mennesker...

⁵⁸ Som jeg talte her for en tid siden, jeg tror det var siste gang jeg var i tabernaklet, (da jeg talte) om duen og lammet. Hvordan Gud, alene... Ingen andre kunne gjøre det. Gud måtte komme til jorden og gjøre jobben Selv. Og Han representerte Sin Sønn i form av et lam, det mest saktmodigste av alle dyr, og Han representerte Seg Selv i form av en due, det mest saktmodigste av

dommene som profetene ga på jorden, så gikk menneskene videre mot fortapelse. Hvert håp var borte. Gud hadde sendt loven, Gud hadde sendt profetene; og alle hadde mislykkes. Alt håp for menneske- heten var borte.

¹⁴⁷ En dag, midt i Herlighetens rike, trådte Guds Sønn ut. Han sa, »Denne dag vil Jeg gå og frigjøre Adams sønner.» Og da Han sto der hinsides, da alt håp...

¹⁴⁸ Djevelen ville legge sykdommer på oss, han ville legge synd på oss, og vi måtte ta den; det var lovens rettferdighet som forlangte det. Og hvis vi sviktet i å motta loven, som fordømmer oss alle, for bare rettferdigheten ville bli anvendt. Der var ingen vei ut; det var ingenting vi kunne gjøre.

¹⁴⁹ Men Han trådte fram. Engelen sa, »Hva vil Du gjøre?» Han dro til jorden.

¹⁵⁰ Og Han sa, »Enhver av dere Adams sønner, ta hva Jeg har gitt dere å kjempe med, og kjemp som best dere kan.»

¹⁵¹ Han fant aldri et svakt punkt, gjennom teologi, eller seminar bygninger, eller opprettelse av kirker; men Han dro dit hvor spydene var tettest, ned gjennom døds-skyggens dal. Med Sine armer samlet Han død og sykdom til sitt Eget bryst. Han sendte tilbake den Hellige Ånd på Pinsefestens Dag, og la i våre hender, og krevde av hver Adams sønn å kjempe som best vi kan. Selv om du vil bli gjort narr av, selv om du vil bli forfulgt, selv om du vil bli kalt for »hellig ruller,» og alt annet; så kjemp som best du kan, for seieren er sikker. Takk til Gud! [Broder Branham klapper i sine hender to ganger – Red.] Fienden er avledet og dens forlegning er brutt. Og vår store frelses Kaptein leder (oss) videre, i dag, ved den hellige Ånd.

¹⁵² Å, Adams sønner og døtre, hvorfor sitter dere her til dere dør? La oss reise oss og gjøre noe. La oss ta hva vi har, om ikke det er noe mer enn en menneskelig leppe som fortsatt kan bevege seg. La oss gi pris til Gud. La oss takke Ham for vår frelse.

¹⁵³ Hvis du er en synder, så kan du aldri kalle deg selv ut av denne jordens steinbrudd, slik Gud har sprengt deg ut med Evangeliet. Men stå stille og la Gud beskjære deg, for å plassere deg i Bygningen.

¹⁵⁴ Hvis du er syk, så husk, Jesus beseiret både død, helvete, sykdom, grav, da Han døde for deg på Golgata. La oss ta hva vi har denne morgen, og kjempe som best vi kjenner til.

¹⁵⁵ Mens vi bøyer vår hoder i et ord for bønn; og jeg spør søsteren om å komme og spille en god lovsang på pianoet mens vi alle...

¹⁵⁶ dere følelige og vettige mennesker, verdsetter dere vår Herre Jesu død denne morgen? Deres menigheter vil ikke vil ikke virke, så gode de enn måtte være. Deres skoler vil skammelig svikte, hvor gode de enn er. Din doktor vil

opp.» Det stemmer. Så sikkert. Han er rettferdig, og ikke noe annet kan bli gjort enn at Gud må gjøre det. Og mens nåden holder Sine armer åpne, så fly til Den.

¹⁴¹ Og der, oppe i fjellet, hvor denne lille hæren var bevæpnet med hva de kunne finne av skjold, staur, og sagblader, og hva de enn hadde, høygafler. De sto klare. Den store fremmede hæren kom som en tykk mur. Hver mann var trenet, med store spyd, og de marsjerte videre, de nærmet seg, mot denne lille Sveitsiske hæren som sto imot fjellet. De var håpløse. Alt som de hadde prøvd så mørkt ut, ingenting synes å kunne redde dem.

¹⁴² Etter en stund, fra deres midte, kom det et skrik fra en, Arnold von Winkelried. Han kom fram, og han sa, »Brødre, i dag vil jeg dø for Sveits og for dets frihet.» Han sa, »Vi elsker vårt hjemland og hva våre fedre kjempet for, og hva våre fedre mente at vi skulle ha. Og, i dag, står vårt store samfunn på spill. I dag gir jeg fritt mitt liv for Sveits. »Han sa, Der borte, bak fjellet, ligger mitt kjære hjem, og min kjære elskelige hustru, og mine små barn, som venter på at jeg skal komme tilbake. Men,» han sa, »Jeg vil aldri se dem igjen på denne jord.» Han sa, »I dag vil jeg dø for Sveits.» Han... De sa, »Hva vil du gjøre, Arnold von Winkelried?»

¹⁴³ Han sa, »Følg meg. Jeg vil bryte hærens rekker. Jeg vil bryte gjennom deres forlegning. Ta hva dere har og kjemp som best dere kan. Som krigsmenn, kjemp som best dere kan, med hva dere har.»

¹⁴⁴ Han løftet opp begge armene, og han så omkring hvor de fleste spydene kom fra, som han stilte inn. Han løftet opp sine armer og ropte, »Gjør vei for friheten!» Og han løp imot denne murveggen som nærmet seg. »Gjør vei for friheten!» ropte han. Han løp rett imot hvor spydene var tettest, og kastet sine armer rundt spydene, samlet dem inn til sitt bryst og døde. Og de Sveitsiske menn, som de fulgte ham, med hva de hadde, fikk en slik begeistring at de brøt gjennom deres (fiendens) rekker. Hver mann var helt fra seg selv; de visste ikke hva de skulle gjøre. Og Sveitserne løp inn og vant seier, og Sveits har aldri hatt noen krig siden. Det vil lenge bli husket i Sveits, så lenge som det finnes et Sveits, så vil Arnold von Winkelried bli husket.

¹⁴⁵ Men, det er en helteåd, og ingen steder kunne det sammenlignes, men det var en underordnet ting, bare en underordnet ting, mot en dag, da Adams sønner...

¹⁴⁶ Da loven hadde mislykkes, når profetenes rettferdighet hadde mislykkes; til hvor loven var svak og ikke kunne frelse, gjennom ofring av lam. Blod fra dyr og dyreånd kunne ikke komme tilbake. Det sviktet. Satan visste bedre enn det. Og da Guds rettferdighet, som kalte på ild og brente opp de femti, og

alle fugler som fløy i luften. Og grunnen til at Han gjorde dette, er for å vise, at bare saktmodighet kan dvele sammen med saktmodighet, ydmykhet skal dvele sammen med ydmykhet. Det må være i overensstemmelse.

⁵⁹ En tømmermann, eller en benkesnekker, som vet hva det betyr å sinke, å lage fuger, eller not og fjær. Å gjøre bordet ferdig, er å lage not og fjær. Og når de kommer i hop, så passer de tett sammen, og med vann på dem, så ville de svelle til ikke engang luft kunne trenge sin vei gjennom.

⁶⁰ Og når den troende og Gud... Gud er så fullkommen, at gjennom sliping og forming av den troende, når de kom sammen, så sa Peter, »Omvend dere, og bli døpt i Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, og dere skal motta den Hellige Ånds gave.» Ser dere? Det gjør dem så fullstendig.

⁶¹ Så da Gud kom ned i form av en due, og lyste over Lammet og ble i Lammet, og forlot aldri Lammet, for de var ett. Det var et av de største ankomster som verden noen gang har hatt. La oss bare se på det for et øyeblikk, borte fra min tekst, hvordan himlene og jorden omfavnet hverandre. Hvordan Gud og mennesket ble forlikt! Endog skapningene som fløy i luften, og dyrene som streifet omkring på marken, ble ett, da Gud og mennesket ble forlikt, ved Mannen, Herren Jesus Kristus. For en forunderlig ting!

⁶² For å kunne oppholde seg med Gud, (må man) være vennlig. Gud er vennlig. For å kunne oppholde seg med Gud, må man oppholde seg med kjærlighet. Gud er kjærlighet. Hold deg saktmodig. Bli... Bli aldri selvforsynt. Stol alltid på ham. Bruk aldri dine egne tanker; ta Hans tanker. La Hans tanker bli dine tanker. Ta dem inn til ditt kjødelige sinn, og gjenta Dem. Si, »Å, Gud, ta bort all min tvil, og la mine tanker være Dine tanker.» Og dere syke mennesker, gjør det som vi taler. Ta bare bort, kast bort sykdomstanker. Ta Guds tanker om helbredelse, og la de bli din tanke.

⁶³ »Gi akt på disse ting,» sier Bibelen, »alt som priselig er, enhver dyd.»

⁶⁴ De tre, Gud taler til dem. Tre er en stadfestelse. Han tok med Seg, Peter, tro; Jacob, håp; Johannes, kjærlighet. »Tro, håp, og kjærlighet, disse tre.» Hvis dere kan ha tro, håp og kjærlighet, da er du nær til Guds Kongerike, de tre store ting. Gud tok disse som en stadfestelse, fordi, »En sak skal stå fast ved to eller tre vitners ord.»

⁶⁵ Og så representerte det plassering av en sønn. I det Gamle Testamentet, når en sønn ble født inn i en familie, så ble han gitt en forstander til å oppdra ham, og som tok seg av ham. Faren var en veldig opptatt mann, over sitt kongerike. Hvert lite kongerike var kalt for et hus.

⁶⁶ Det er slik det er i King James oversettelsen. Joh. Evg. 14, sier, »I Min Faders hus er det mange rom.» Det lyder ikke helt riktig for vestens folk, som

tar et rom og en bolig for å være forskjellig. Men i de dager da Bibelen ble skrevet, var rommene inni huset, og huset var kongeriket.

⁶⁷ Og denne far hadde mange forpaktere på sin gård, overalt, dusinvis av dem. Og når en sønn ble født, så hadde han en utvalgt, utdannet, ydmyk person, en valgt person som var en av hans formenn, en del av hans kongerike, en forstander. Bare et slikt forbilde ville faren sette over sin sønn.

⁶⁸ Og hvorledes Faderen i dag har satt den rette slags Forstander over Hans sønner, deg og meg. En utvalgt, ikke noe annet enn selve hjerte og sjel til vår Herre Jesus, for å oppstå i Guds beundring.

⁶⁹ Hvordan denne forstander måtte være utvalgt! Han måtte være en briljant mann, en utvalgt mann, en som elsket faren, og en som bare ville lære barnet de rette prinsipper.

⁷⁰ Og hvordan den Hellige Ånd, i dag, når Han kommer, så synes alle andre ting å være så underordnet, når den hellige Ånd kommer. Folket kan si, »Miraklenes dager er forbi,» men la et menneske som er født av den Hellige Ånd en gang komme fram for dette. For, han lærer bare hva som er virkelig. Han bare taler om Faderen.

⁷¹ Jeg ville heller ha en mann som ikke kjenner sin ABC, til å lære mitt barn, som hadde den Hellige Ånd, enn alle professorene i verden som ikke hadde den Hellige Ånd. For, Han taler om Faderen. Ser dere? Den hellige Ånd taler om Faderen. Og så vil Den lære barnet, »ikke bli drevet omkring av ethvert lærdoms vær,» men å akseptere og tro på den grunnsetning som Faderen har lagt ned.

⁷² Det er grunnen til at Guddommelig helbredelse blir så enkelt for den ekte troende, fordi han er blitt lært av den Hellige Ånd, til å tro alle ting. Hvordan kunne vi noen gang tvile på Skaperens Ord?

⁷³ Hvordan kom verden noen gang til eksistens? Hvor fikk Gud tak i materialet til å lage den med? Har dere noen gang stoppet opp og tenkt over det? Han bare talte det. Selve skapelsen som er her nå, er ikke noe annet enn Guds Ord manifestert. Tenk på det. Trærne som vokser er Guds Ord. Fjellene som når opp til skyene, får oss, om vi ønsker å se på skjønnhet, å se opp til fjellene. Og desto lengre du går opp i fjellet, desto mer rent blir det.

⁷⁵ Jeg sto ute ved isbreene i nordre Britiske Columbia! Og som du ser her, på sumpen; lite granne høyere, var vannet renere. Det blir mer blått og rent, og trærne avtar. Hele naturen synes å si, »Se opp.» Og langt over toppen på den store isbreen, som er så briljant at den til og med skinner som solen., når du ser opp. Hvis dere ønsker å se gagnlige og ekte ting, og rene ting, så se alltid opp.

forlanger loven at jeg har begge deler, både naturens lover og Guds rettferdighet er fullbyrdet på meg, jeg må betale straffen. Men denne morgen vender jeg min hengivenhet og mine øyne fra loven og rettferdigheten, og ser på Guds kjærlighet som forlikte meg tilbake til Ham, gjennom nåde, og ikke gjennom loven og gjennom rettferdigheten. Men gjennom forlikelse. Han betalte prisen for å bringe Gud og mennesket sammen, for å gjøre dem til ett.

¹³⁴ Over i Sveits, for ikke lenge siden...Som jeg slutter med denne bemerkning. Mange av dere barn i skolen, jeg antar at dere fortsatt har det, en gammel fortelling som aldri skulle dø. Selv om det gjør så i vårt land, men den vil aldri forsvinne i Sveits hvor det skjedde. Dere husker på skolen, i leseboken, om Arnold von Winkelried, den store helten i Sveits? Du kan nevne hans navn i dag, i de Sveitsiske alper, så vil deres ansikter bli farget og tårer vil renne ned deres kinn. For mange år siden...

¹³⁵ Sveitserne er et fredselskende folk. De er Tyskere, som langt tilbake i de tidligere århundrer dro ned til fjellene hvor der ikke var noe metall eller noe. Men de kjøpte... De har Tyskernes intelligens. Tyskeren tror at han er en hersker rase, det er sant, men han prøver å oppfinne et gevær eller en bombe som vil beseire hele verden, med hans intelligens. Men Sveitseren er en fredselsker. Han drar ned og lager seg en...får tak i noe materiale, og lager en klokke til naboen sin, og lever fredfullt.

¹³⁶ Så, for mange år siden i de høye Sveitsiske fjell, da de satte opp deres kongerike, eller deres regjering, så var de ikke en militærnasjon. De var en fredselskende nasjon.

¹³⁷ Og en dag, da inntrengerne hadde kommet til deres land og tråkket ned alt de hadde; uansett hva de hadde bygget. De rullet steiner ned fra fjellene, og det brydde dem ikke. Og de hadde den Sveitsiske hæren rygget opp på en mark ved foten av fjellet.

¹³⁸ Og det er så vakkert i Sveits, hvor jeg har sett dem, hvordan de dyrker i lavlandet; og det neste er kveget, og så lenger opp i fjellet er sauene, og hele veien til toppen hvor de aler opp sine geiter.

¹³⁹ Og hvordan de har jodling som disse her Amerikanske Hollywood såkalte jodlere etterligner. Det kan aldri bli sammenlignet med det. Hvordan de blåser i sine horn når vanskeligheter oppstår, og hver nabo løper sammen for å hjelpe når det var behov. Og hvordan vi bruker det som et jazzband, (med) rock and roll. Åh, det er slik en...Hvordan forurensningen!

¹⁴⁰ Hør, venner. Jeg vil komme med en bemerkning til min styrer: »Hvis ikke Gud snart sender dom til denne utroe generasjon med mennesker, så må Han reise opp Sodoma og Gomorra og be om unnskyldning for å ha brent dem

som kom etter Moses. Og Elias representerte Guds rettferdighet, profetene. Elias representerte Hans rettferdighet, så at Elias dro ild ut av himmelen og drepte femti. Og han representerte Guds rettferdighet. Så Peter ville ha Guds lov og Guds rettferdighet.

¹²⁶ Intet menneske kan bli frelst ved loven. Og hvis du mislykkes, og overtrer loven, så er det bare en ting tilbake, og det er døden. Det er Guds rettferdighet. Gud forlanger det. Hans rettferdige lov må ha rettferdighet.

¹²⁷ Så da Peter talte, han ønsket å bygge sitt tabernakel, og spurte Gud om han kunne gjøre det, så de tilbake og fikk se Jesus alene.

¹²⁸ Loven hadde sviktet. La oss, denne morgen, kaste våre øyne bort fra selvrettferdighet, eller noe som vi har gjort. Jeg ber ikke om loven. Jeg kan ikke bli dømt ved loven, fordi jeg er lovløs. Intet menneske holdt loven. De kunne ikke holde loven.

¹²⁹ Og heller ikke kan du frelse deg selv. Heller ikke kan du helbrede deg selv. Og hvis loven, ved din egen menneskelagde vilje, at du ønsket å bringe fram det til planen, da er det bare en ting som forlanges av loven, hvis du overtrer, og det er rettferdighet. Og rettferdighet er å bli fordømt og dø for alltid. Det forlanges en fullstendig tilintetgjørelse. Fordi, den som bryter ett punkt av loven, er skyldig i hele loven. Da måtte du dø, men Gud...som vi ser på Guds lov, så ser vi på Guds rettferdighet.

¹³⁰ La oss vende våre øyne den andre veien. Se over *hit*. Der sto Jesus, som representerte Guds kjærlighet. Ikke loven, ikke rettferdighet, men i Ham ble oppfyllelsen av både loven og rettferdighet møtt. »Dette er Min elskede Sønn.» Ikke noe mer selvlaget stoff. Hør på din læremester. Det er grunnen til at Peter kunne si, »Du er Kristus, den levende Guds Sønn.» Loven og rettferdigheten ble møtt i Kristus, det er Guds kjærlighet til den menneskelige rase. Guds kjærlighet! »For så elsket Gud verden!»

¹³¹ Nådefulle Gud, denne morgen, som jeg ber for denne forsamling, vi ber ikke for loven, vi spør ikke etter noen lov. Vi ønsker ikke å bli dømt ved egne gjerninger. Jeg ønsker ikke Din rettferdighet, Herre. Nei, ikke at Din dom skal komme på meg; aldri, Herre. Men jeg ber om Din barmhjertighet.

¹³² Han sa, »Hør Ham.» Hvorfor skulle jeg høre Ham? Han er den eneste som har frelse. Maria, Josef, og alle de andre hellige var fremragende mennesker, men bare Ham. »Hør Ham.» Han er den eneste Talsmannen. Den eneste Mellommann mellom Gud og mennesker, er Jesus Kristus.

¹³³ Hvorfor hører jeg Ham? Loven kunne ikke gi meg fred; Han kan. Rettferdighet kunne ikke bringe meg noen ting, bare fordømmelse. Han gir meg fred og forlikelse. Loven kan fordømme meg, fordi, hvis jeg blir syk, så

Fjellet peker på det. David sa, »Jeg løfter opp til fjellene; hvor skal min hjelp komme fra. Min hjelp kommer fra Herren.»

⁷⁵ Huslæreren henviser alltid barnet til faren, og får det til å tro på faren. Huslæreren var en trener.

⁷⁶ Som jeg så på min kjære lille ledsagerinne denne morgen, og jeg så min lille sønn da han i et raserianfall ved bordet kastet sin lille tallerken med egg og ting, som moren hadde arbeidet så trofast med å lage til for frokosten hans. Hun prøvde å lære ham til å spise med skjeen sin, og han ville ta den gale hånden.

⁷⁷ Vel, jeg sa, »La ham ha (bruke) den hånden.» Men moren visste annerledes. Hun visste, at hvis hun ville la ham fortsette slik, så ville han enten bli ambidekster (en som bruker begge hender like bra –Red,) eller så ville han bli keivhendt, og det er ikke normalt. Så, som en ekte trener fikk hun ham til å bytte hånd, selv om han ikke likte det. Men, moren visste hva som var best.

⁷⁸ Og mange ganger, vår trener, den Hellige Ånd; (når) vi prøver å gjøre det på den gale måten. Noen ganger skader det oss. Noen ganger kan vi ligge på en hjemsøkelsens seng. Noen ganger kan doktoren si at alt håp er borte. Men det er den hellige Ånd som lærer oss å bruke den rette hånden. Han vet hva som er best. Han vet hvordan faderen vil ha det gjort. Han er treneren. Og jeg tenkte...

⁷⁹ Lille Josef, han ville ikke bruke hånden, så moren strekker seg opp og får tak i sin skrøpelige kjepp, omtrent så lang, og hun klappet den på siden. Hun så over på meg. Men, likevel, jeg elsket ham av hele mitt hjerte, jeg ville dø for ham, men jeg var klar over at moren visste best. Jeg sa, »Hun oppdrar barnet.»

⁸⁰ Vi kan ikke se etter sympati, og bli sympatisert med for mye. Vi må lytte til vår Fars barneoppdragelse. Han vet hva som er best. Noen ganger sier vi, når Evangeliet blir forkynt, »Å, jeg vil bare gå til vår menighet, de gjør ikke... Ja, jeg vil bare tro Det på *denne* måten.» Ser dere? Men husk at den Hellige Ånd vet best. Den vet å oppdra deg. Noen ganger klapper den (på) kjeppen, og irttesetter deg. [Broder Branham banker syv ganger på prekestolen, Red.] Dere må huske at Gud gjorde Ham til Menighetens barneoppdrager. Og Han elsker Faderen, og Han vil alltid vise hen til Faderen.

⁸¹ Og når barnet ble oppdratt, så betydde det ikke at barnet... barnet var selvfølgelig Farens barn. Men hvis det var et ulydig barn, så ville treneren alltid ha trøbbel med det. Det var alltid inn og ut, opp og ned. Vel, da måtte dette budskap bli brakt til faren, når faren spurte: »Hvordan er mitt barns fremgang?»

⁸² Da ville han måtte si, »Det går ikke så bra.» Vel, det gjorde selvfølgelig farens sørgmodig.

⁸³ Og det gjør det i dag, når den Hellige Ånd skal bringe våre rulleblad fram for Gud. Når vi blir et Guds barn, så burde vi vandre verdige til vårt kall. Vi burde vandre som verdige til alle ting som Gud har lagt ned for oss å gjøre. For den Hellige Ånd oppdrar oss, barneoppdragelse. Har dere noen gang...

⁸⁴ Da jeg var en gutt, så var min far ganske annerledes enn hva noen av de moderne fedre er i dag. Min far trodde på det å gi juling, og han gjorde det virkelig. Vi husker det. Og likevel, i dag, i en alder av 47 år, så kan jeg huske det. Men det gjorde meg godt. Det oppdro meg. Hvis jeg kunne gå tilbake til graven i dag og reise ham opp, det første jeg ville gjøre var å ta han i hånden og klemme ham for hva han gjorde.

⁸⁵ Om jeg føler det slik om min jordiske far, hva vil det være den dagen når vi står i Hans (Guds) Nærvær? Når vi ser at tingene skjedde til vårt beste, at Han måtte beskjære oss litt her, og gi oss barneoppdragelse, og ta bort de ting som er av verden, og la oss vandre som ydmyke barn framfor Ham. Det kan nok synes hardt i begynnelsen, men Gud vet hva Han gjør. Så sikkert. Han vet hva Han gjør. Og som Han, den Hellige Ånd begynner å bringe Ordet...

⁸⁶ Hvis ikke barnet har vært lydig som det blir voksen, i moden alder... Barnet vil alltid være en sønn, så sikkert, men det mister noe.

⁸⁷ Og her er poenget som jeg ønsker å drive hjem. Må den Hellige Ånd ta det til hvert et hjerte av dere troende. Bare fordi dere er troende, så har dere helt sikkert evig Liv; Gud sa så. Men ville dere bare ønske å gå inn, som Job sa, »Bare tannkjøttet er friskt på meg?» (bare så vidt at dere klarte det - Red.) Ville dere ønske å komme fram for Faderen, og med talentet som Han ga enhver av dere, og være forsømmelig, du brukte det bare ikke, eller du lot noe annet stå i veien for deg? Dere lar små ubetydelige ting som ikke betyr noe for dere, (som) små bagateller og opphisselser, og diskusjoner, og menighetsforskjeller, ta ydmykheten og mildheten bort fra deres liv. Ville dere ønske å stå fram for Faderen slik? Jeg tror ikke dere ville det. Jeg tror ikke at dere ville gjøre det. Heller ikke ville jeg.

⁸⁸ Å, hvor jeg ønsker at Han skal si, »Vel gjort.» Ikke bare såvidt at jeg klarte det; men, »Vel gjort, Min gode og trofaste tjener. Gå inn til Herrens glede, for du gjorde vel i hva du hadde å gjøre.»

⁸⁹ Kanskje er du en husmor. Hvis du er, så skapte Gud deg til en lærer for dine barn. Gjør en god jobb. Uansett hva du har å gjøre, gjør det vel.

han så, stående...Det var tre her: håp, tro, og kjærlighet. Og der var tre som sto der på fjellet: Peter, Jakob, og Johannes, *her*. Moses, Elias, og Kristus, *sto der*, som en stadfestelse på disse tre her. De så. Der sto Moses, først, ved siden av var profeten Elias.

¹¹⁹ Noen folk har spurt oss, »Vil vi kjenne hverandre når vi kommer dit?» Når Elias og Moses hadde vært borte i hundrevis av år. Ikke bare vil vi kjenne hverandre, vi vil kjenne dem som vi aldri har sett. Peter, Jakob, og Johannes hadde aldri sett Moses, og likevel så gjenkjente de dem i løp av et øyeblikk, da de sto der under Skyggen av den Allmektige. Hva vil det bli når vi står Der? Jeg vil gjenkjenne Sankey når jeg ser ham. Jeg vil kjenne hans røst, selv om jeg aldri har hørt ham.. Jeg vil gjenkjenne Wesley. Jeg vil gjenkjenne Moody, Calvin, Knox. Vi vil gjenkjenne dem alle når vi kommer dit. Vi vil ha et annet utseende enn hva vi har nå. Vi vil være i et midlertidig... eller i et herliggjort stadie. Peter, Jakob og Johannes var. Så, i det forbildet, hvis de kunne gjenkjenne menn, uten en feil, (lyte), som de aldri før hadde sett, eller hadde sett et bilde av, og de hadde vært borte i hundrevis av år; men, i et forbilde, (fremstilt på forhånd, Red) og så kunne de gjenkjenne dem på et øyeblikk, uten tvil. Hva vil det bli når vi er herliggjort, og står i Hans Nærvær? Vil vi kjenne hverandre? Selvfølgelig. Vi vil kjenne alle. Litt uendelighet vil komme på oss, slik som Gud er uendelig. Legg merke til, jeg må slutte. Som de så, og Peter...

¹²⁰ Som en god seminar student ville sagt, »Vet dere hva, jeg tror at alle menigheter er rett. Hvis du er ortodoks i tro, så betyr det ikke noe, vi vil ha alle Muhamedanere og Budister sammen.»

¹²¹ Peter sa, »det er godt for oss å være her, la oss nå bygge tre boliger. Vi vil bygge et seminar her for Moses. Vi vil bygge et seminar for Elias. Og alle som ønsker å tilbe under loven, og så videre, la dem tilbe.» Og vi legger merke til at de kikket, Peter og dem, de så på Moses. Moses representerte loven.

¹²² Gud ga loven til Israels barn fordi de ville ha loven. Gud ville ikke at de skulle ha den. Det var menneskets valg. I Annen Mosebok 19, sa de, »Gi oss noe å gjøre så vi kan fortjene vår frelse. Vi vil holde loven, hvis Du vil gi den til oss,» med andre ord. Men det var aldri Guds plan.

¹²³ Det er bedre å slutte og planlegge selv, og bare bruke Hans plan. Jeg finner det mye lettere, å ta Hans plan.

¹²⁴ Der sto Moses, loven. Peter sa, »Vel, noen av oss holder loven.» Intet kjød blir rettferdiggjort ved loven.

¹²⁵ Så det neste, etter at Guds lov sto der; den neste som sto der var Elias. Det var hvordan de kom, i numerisk rekkefølge. Den neste som sto der, var Elias,

deg til å elske Gud på en slik måte at du ikke kan holde deg borte fra menigheten (møtene), da er det åpenbaring, det er Gud som åpenbarer.

¹¹¹ De hadde ingen Bibel den gang. De hadde verken papir eller plater å arbeide med. De hadde ingen skoler for utdanning. Så, Abel, ved åpenbaring, ble det åpenbart for ham ved Gud, at, »Det var ikke skjønnhet, heller ikke var det markens frukt, eller epler, som hadde drevet dem ut fra Edens have. Men det var blod.» Og det var åpenbart til ham, og han dro og fikk tak i et lam. Ved åpenbaring forutså han det Rettferdige Lams Komme. Det ble åpenbart til ham, så han fikk tak i et lam. Og ved åpenbaring ofret han det til Gud, og ble akseptert. Hele Menigheten er bygget på åndelig åpenbaring. Hvor vakkert.

¹¹² Idet vi kommer til avslutningen. De var på fjellet. Og etter at Jesus hadde vært et lydig Barn; (i) kjøttet, lammet hadde blitt ledet av den Hellige Ånd, det var Gud som beveget Seg i Ham. »Jeg kom ikke for å gjøre Min vilje, men for å gjøre Hans vilje som har sendt Meg. Og Den som sendte meg, Faderen som sendte Meg, er med Meg. Og som Faderen har sendt Meg, og gikk med Meg, så sender Jeg dere.» Ikke bare ble Han sendt, men Han gikk med Ham.

¹¹³ Og ikke bare utdanner Gud en mann og sender ham ut med en kunngjøring av en seminar opplevelse. Men, hvis han er utrustet, så går Gud med ham. »Jeg vil være med dere, endog i dere til tidsalderens ende.»

¹¹⁴ Legg merke til, vakkert, åh, hvor Ordet går sammen! Hvordan den Hellige Ånd sementerer Det inn i folkets hjerter, ved åpenbaring og Jesu Kristi kjærlighet. Pass nøye på nå.

¹¹⁵ Der, etter lydigheit, »Ved to eller tre vitners nærvær,» de beste vitnene som sto på jorden. Kjærlighet...Peter, Jakob og Johannes; håp, tro, kjærlighet. Under håpets vitne, under troens vitne, under kjærlighetens vitne; (Og) Gud plasserte Sin Sønn, offentlig, under alle de tre største manifestasjoner, (håp, tro og kjærlighet) som verden noen gang vil kjenne til.

¹¹⁶ Og der, som faren i gamle dager tok ut sin sønn og satte ei kappe på ham, og hadde en seremoni. Og etter det så var sønnens navn like godt som farens navn. Sønnen var arving til alle ting.

¹¹⁷ Og Gud tok Kristus på Forklarelsens Fjell, ved vitnene til, håp, tro og kjærlighet, og overskygget Ham med en Sky. Og Bibelen sier at, »Hans kledning skinte som solen.» Og en røst fra Himmelen sa, »Dette er Min elskede Sønn.»

¹¹⁸ Og Peter ble oppglødet som vanlig. Han var en veldig nidkjær mann. Og jeg ønsker at vi alle var nidkjære; mange ganger så kan du tale gode ting i dine nidkjære gjerninger. Men Peter ble begeistret da han så hva som skjedde. Gud ville la ham få et vitnesbyrd om en liten stund, etter at de gikk ned. Men da

⁹⁰ Legg merke til, at hvis barnet beviste å være virkelig verdig over de ting som faren hadde over sitt kongerike, og at det hadde vært et virkelig trofast barn, da brakte huslæreren budskapet til faren, »Å, din sønn...»

⁹¹ Å, det er budskapet som jeg ønsker å bringe for deg og meg. »Å, Din sønn, alle hans tanker er om Deg. Alt han prøver å gjøre, er å behage Deg. Han er så interessert i Dine anliggender, at det er vanskelig å holde ham fra det.

⁹² Jeg ville heller være litt overivrig angående Faderens Kongerike enn å ikke ha noe ivrigheit i det hele tatt for Det. Jeg ville heller overarbeide. Og som en Church Of Christ forkynner fortalte meg for en tid siden, »Mr. Branham, Jeg vil heller—jeg ville heller slite meg ut enn ruste ut.» Og det er mye sant i det. »Jeg ville heller slite meg ut, »og dø i seletøyet,» som Broder Neville sa, enn å nekte å ha seletøyet på. Du kan ikke gjøre noe verre enn å forsømme i å prøve. La oss gjøre alt vi kan med hva vi har å gjøre det med. Og den Hellige Ånd, vår Oppdrager, vil bringe det til Faderen.

⁹³ Og legg merke til, at om barnet blir et galant barn, da ble det fortalt til faren. Og ved...Åh, jeg bare elsker Ordet! På en bestemt tid, utnevnt av faren alene, ble barnet...hans heder og ære ble manifestert framfor offentligheten. Faren tok sitt eget barn, under en fest, tok han til det offentlige stedet. Etter hans... I å være hans egen sønn, født i hans eget hus, likevel, sønnen ble plassert possisjonelt i familien, til å arve alle ting som faren hadde. Ser dere det?

⁹⁴ Hvis vi vil være veloppdragne, så vil vi en dag bli arvinger til alle ting. Gud, vil på Sin Egen utnevnte dag, dømme alle mennesker ved Jesus Kristus. Tiden vil komme da Gud vil gi ut belønninger til dem som var trofaste, og forkastelse til dem som ikke var trofaste.

⁹⁵ Like før Herren Jesu bortgang...Gud var i Ham; Duen ledet Lammet. »Han kom ikke for å gjøre Sin Egen (vilje) men for å gjøre Faderens vilje som hadde sendt Ham.» Han var ledet av Ånden, til å ta Peter, Jakob og Johannes til dette overmåte høye fjellet. Jeg elsker det.

⁹⁶ Og et poeng til, om dere vil unnskyldte meg for å ta så mye tid, men jeg ønsker og plassere fram for denne forsamling denne morgen, at dette også hadde en annen betydning. Etter å ha forlatt fjellet og kommet ned, så ble spørsmålet stilt, »Hvem sier folket at Jeg Menneskesønnen er? Hvem? Hva sier folket om Meg? Som Jeg er med dere, og som Jeg har blitt manifestert for dere, hva sier menneskene om Meg, Menneskesønnen?»

⁹⁷ Pass på. Hvilket vakkert bilde på i dag! Etter at dere har mottatt Kristus, etter at dere har blitt fylt med Ånden, hva sier menneskene om dere da? Hva sier menneskene, når de ser dine følelser så oppvekket at du ikke kan tie stille,

gledestårer vil renne ned dine kinn, når du ikke kan holde dine hender nede mens de synger Sions sanger; når du ikke kan tie stille, når du ser synd og du må snakke fredfylt og stille til dem? Hva sier menneskene om det? Hva sier menneskene, når du ligger for døden, elendig, ynkelig, i en døende tilstand, og du spør noen Guds barn om å slutte seg til deg i bønn for din helbredelse; og du bekjenner dine feil og legger tingen fram for Faderen, og sier, »Far, tilgi meg, jeg aksepterer Kristus som min Helbreder,» og du blir frisk? »Hvem sier menneskene at Jeg, Menneskesønnen er?»

⁹⁸ Jeg ser på en forsamling med mennesker, og noen av dere kjenner jeg; som for år siden var elendige, døende med kreft, i det siste stadie. Noen av dere var i alle slags tilstander, blinde. Og Gud, ved Sin nåde, helbredet dere. Og som dere gir deres galante vitnesbyrd i folkets åsyn... »Hvem sier menneskene, at Jeg, Menneskesønnen...?»

⁹⁹ Hva sa de om det? Og hvordan bildet endog forandret seg fra den dagen, så svart som den enn var! Noen sa, »Det er fanatisme.» Noen kalte Ham for, »Belsebub.» Noen sa, »Det er mental tankelesing.» Noen sa, »Det er sinnsbevegelse.» Noen sa, »Det er fanatisme.» Noen sa, »Det er følelser.»

¹⁰⁰ »Men hva sier dere om det? Hva sier dere om denne tingen?»

¹⁰¹ Heftige Peter talte vanligvis utenfor sin tur, men denne gang gjorde han det ikke. Han sa, »Du er Kristus, den levende Guds Sønn. Jeg bryr meg ikke om hva resten av dem sier. Det er hva jeg vet. Du er Kristus, den levende Guds Sønn.»

¹⁰² Hør. Vi kunne bruke mye tid der. Men la oss gå videre. Jesus sa, »Velsignet...» Selv om mennesker forbanner, om enn mennesker gjør narr av (deg). Folk kan si at du er en helligruller. Folk kan kalle deg for et hvilket som helst navn som finnes under solen. Men Han sa, »Velsignet er du, Simon Jonas sønn. Din far...»

¹⁰³ Her er det nå. Er dere klare? »For kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg. Du lærte det aldri fra noe dogmatisk seminar. Heller ikke lærte du det fra noen kunngjøringer av menneskers teologi. Kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg, men Min Fader som er i Himmelen har åpenbart dette for deg.» Ser dere hvor det kommer fra? Gjennom Læremesteren, den Hellige Ånd har åpenbart det ved åpenbaring.

¹⁰⁴ »Og Jeg sier til det, at du er Peter, liten klippe. Jeg er den store Klippe. Jeg er Hjørnesteinen, men du er den lille klippen som er plassert på Meg. Byggherren valgte deg. Du valgte aldri deg selv. Byggherren valgte deg. Guds Engler, arbeidet en kveld i steinbruddet, de kalte deg ut, og du underordnet deg selv til Meg. Jeg hugget deg på Min egen måte. Jeg gjorde deg på den måten

som Jeg ønsket at du skulle være. Det var Jeg som tok Meg av frelsen; du bare sto stille. Og nå har Jeg plassert deg som en liten stein, til å passe inn med noen andre steiner, for å lede den steinen; og *denne* steinen leder *den* steinen, og *den* steinen. Og kjærlighetens sement bringer dere sammen, og lager Grunnvollen, som er Meg, for så og bli passet sammen med hver stein som bekjenner Mitt Navn, og mottar denne åpenbaring.»

¹⁰⁵ »Og på denne klippe, Guds åpenbaring, som vil stå stille og bli beskåret, (denne steinen, ved åpenbaring,) vil Jeg bygge Min Menighet, og alle helvetes porter skal ikke seire over Den.» Som viser, at alle helvetes porter ville være imot den, men de skal ikke seire.

¹⁰⁶ Og må jeg ta dette øyeblikk for å si dette mine venner, at hele den levende Guds Menighet er utelukkende bygget på Jesu Kristi åndelige åpenbaring. Og uansett hvor utdannet du er, hvor smart du enn kan være, hvor vel du tror at du kjenner Bibelen, så kjenner Satan den mye bedre enn du gjør. Men bare gjennom åpenbaring, Gud gjennom den hellige Ånd, Læreren, (er det) åpenbart til deg, at han frelser deg ved Sin nåde.

¹⁰⁷ Og hvis han vil åpenbare for deg denne morgen, ved åpenbaring, at dette er slutten på dine lidelser, dette er slutten på dine sykdommer, [Broder Branham banker fem ganger på prekestolen - Red.] Alle plagedjevler vil ikke ryste den grunnvollen, selv om hver doktor sier at det er feilaktig. »For på denne klippe vil Jeg bygge Min menighet, og helvetes porter skal ikke seire over den.»

¹⁰⁸ Selv om det vil være imot den, så kan det likevel ikke seire. »For når fienden kommer inn som en flom, så vil Gud reise opp en standard imot det,» hver gang. Kan dere se det? Får dere tak i det? Det var Jesus som ble åpenbart for disiplene.

¹⁰⁹ Se i Edens have, da Kain brakte en ofring i tilbedelse, det samme som Abel gjorde. Han tilba. Han betalte til menigheten. Han ofret. Han gjorde hver religiøs gjerning, klarere, bedre, mer passende enn hva Abel gjorde. Han bygget et bedre alter. Han gjorde det penere. Han la stråleglans til sin tilbedelse. Ser dere at denne belastning fortsatt virker imot Adams sønner? Han la stråleglans til det, med markens frukter, og store liljer. Og ikke bare det, men han tilba. »Det er en vei som for mennesket synes å være riktig.» Men hva han gjorde, var at han tilba gjennom kunnskap. Han tilba ikke ved åpenbaring.

¹¹⁰ Og det er mulig. Få tak i det nå. Hør. Du kan tilbe gjennom kunnskap. Du kan gå på møter, ved kunnskap at du skulle gjøre det. Men å gå på møter slik, er å tilbe forgjeves. Men når der er noe som skjer nede i ditt hjerte, noe som får